

Sygn. akt VI Ka 333/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Monika Mazur

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Bolesławcu: Urszuli Gierulskiej

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2022r.

sprawy Z. C. ur. (...) w J.

s. S. i S. z domu M.

oskarżonego z art. 292 § 1 k.k. w związku z art. 12 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 5 kwietnia 2022 r. sygn. akt II K 1133/20

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Z. C. i sprawę tego oskarżonego przekazuje Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 333/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 5 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 1133/10	
<i>1.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca oskarżonego	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>1.3.1. Kierunek i</i>	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	-----	-----	-----	-----	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	-----	-----	-----
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	1. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 4, 7, 410, 370 § 4 w zw. z art. 394 § 1	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	i 2 k.p.k. oraz obrazy prawa materialnego, tj. art. 291 § 1 k.k.		
<p>2. obrazy przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. poprzez: przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez dokonanie dowolnej, nieobiektywnej oraz sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego prowadzącej do nieprawidłowego wniosku, iż oskarżony Z. C. wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 291 § 1 k.k. podczas, gdy prawidłowa analiza dowodów w szczególności zeznania pokrzywdzonego oraz wyjaśnienia pozostałych oskarżonych (w szczególności oskarżonego S. B. (1)) w toku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>postępowania sądowego prowadzą do wniosku, iż brak jest znamion przestępstwa w czynie oskarżonego.</p>		
<p>3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść przez niezasadne przyjęcie, że okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają przyjęcie, że Z. C. wypełnił znamiona strony podmiotowej zarzucanego mu przestępstwa z art. 291 § 1 k.k., co legło u podstaw jego skazania podczas, gdy właściwa, zgodna z przepisem art. 7 k.p.k. interpretacja materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, w szczególności w postaci wyjaśnień oskarżonego S. B. (1), faktur</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>VAT zakupu przez K. R. artykułów hydraulicznych, weryfikacja sprzedających i ewidencja prowadzona przez oskarżonego Z. C., winna prowadzić do wniosków zgoła odmiennych, jednoznacznie wskazując, iż Z. C. nie dopuścił się zarzucanego mu czynu.</p>		
<p>4. uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień Z. C. złożonych na rozprawie mimo, że są one logiczne, rzeczowe i szczerze oraz dokonanie kompleksowej oceny winy oskarżonego na podstawie zeznań pokrzywdzonego K. R., poprzez nadanie zeznaniom złożonym w postępowaniu przygotowawczym kluczowego znaczenia przy jednoczesnym umniejszaniu znaczenia zeznań złożonych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>bezpośrednio na rozprawie i uznanie ich w części za w pełni wiarygodne, obiektywizmu i domniemania niewinności, przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu wbrew całościowi okoliczności ujawnionych na rozprawie.</p>		
<p>5. zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy na okoliczność ustalenia rzeczywistej wartości poniesionej przez pokrzywdzonego szkody, w szczególności w zakresie okoliczności podmiotowych i przedmiotowych związanych z czynem zarzucanym oskarżonemu, wskazania na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych oraz szczegółowego wyjaśnienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

podstawy
prawnej
przedmiotowego
wyroku, Sąd
w uzasadnieniu
przedmiotowego
wyroku
domniemał,
wbrew
konsekwentnym
i stanowczym
wyjaśnieniom
oskarżonego i
pełnym wahań
i sprzeczności
zeznaniom
pokrzywdzonego,
iż wartość
skradzionego
mienia wynika z
przedstawionych
faktur vat,
jednak nie
przedstawił
protokołu
inwentaryzacji
po kradzieży, z
którego
wynikałoby
które dokładnie
elementy
hydrauliczne
zostały
skradzione i
dostarczone do
punktu skupu, w
którym pracował
oskarżony Z.
C., które to
okoliczności w
kontekście
stawianych
zarzutów
oskarżonemu Z.
C. są kluczową
okolicznością, a
ze
zgromadzonego
w toku
postępowania

<p>materiału dowodowego wniosku w tym przedmiocie nie sposób wysnuć.</p>		
<p>6. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 291 k.k. poprzez wadliwą kwalifikację czynu oskarżonego jako przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. pomimo braku znamion przestępstwa w czynie oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad. 1 – Ad. 6 Wszystkie zarzuty apelacji zostaną rozpoznane łącznie, jako że dotyczą w istocie tych samych kwestii, tj. strony podmiotowej oraz ilości i wartości mienia objętego ewentualnym</p>		

przestępstwem
paserstwa,
ponadto
niektóre zarzuty
powtarzają się
(np. zarzut
obrazy prawa
materialnego).

Apelacja
obrońcy
oskarżonego r.
pr. A. D. okazała
się zasadna
o tyle, iż
w następstwie
jej wniesienia
zaskarżony
wyrok należało
uchylić, zaś
sprawę
przekazać
Sądowi
Rejonowemu w
Bolesławcu do
ponownego
rozpoznania w
celu
przeprowadzenia
ponownie
przewodu
sądowego w
całości,
dotyczącego
oskarżonego Z.
C..

W
rozpatrywanej
sprawie Sąd
Rejonowy nie
wyjaśnił w
sposób należyty
wszystkich
istotnych
okoliczności
sprawy, nie
uwzględnił
nadto i nie wziął
pod rozwagę

całokształtu faktów wynikających z przeprowadzonego na rozprawie głównej materiału dowodowego. W konsekwencji ustalenia faktyczne a zwłaszcza oceny prawne zaprezentowane w części sprawozdawczej zaskarżonego orzeczenia nie są pełne i wystarczające oraz wzbudzają zasadnicze wątpliwości co do ich prawidłowości. Wyrok w zakresie dotyczącym oskarżonego Z. C. zapadł zatem z obrazą prawa procesowego, a to art. 7 k.p.k., 366 § 1 k.p.k. i 410 k.p.k., która mogła mieć wpływ na jego treść. Tym samym w części powyższej (tak kształtowały się podmiotowe granice oskarżenia) ostać się nie mógł.

W pierwszym rzędzie nienależycie

rozważona i
wy tłumaczona
została kwestia
dotycząca strony
podmiotowej
przestępstwa
przypisanego
oskarżonemu,
zakwalifikowanego
z art. 291 § 1 k.k.
W uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku (pkt
3 formularza)
Sąd Rejonowy
przyjął, że
oskarżony Z.
C. jest osobą,
która zawodowo
trudni się
skupem złomu
i doskonale
zdawał sobie
sprawę, że
przedmioty,
które są
przynoszone do
skupu tj.
elementy
hydrauliczne,
nie mają
wartości
złomowej, gdyż
są przedmiotami
nowymi. Na
powyższe
wskazują
wyjaśnienia
współoskarżonych
– S. B. (1), M.
M. (1), K. Z.
(1) oraz zeznania
K. R.. Sąd
ten przyjął, iż
istotnym
elementem
przemawiającym
za przyjęciem
paserstwa
umyślnego był

także wyraźny pośpiech w działaniach oskarżonych, bowiem na skupie złomu nie było kierownika – był na urlopie - a także ilość elementów, które były przy poszczególnych transakcjach przynoszone do skupu (po kilkanaście kilogramów, nawet dochodzące do 90 kilogramów). Sąd I instancji doszedł do przekonania, że współoskarżeni S. B. (1) i M. M. (1) nigdy nie przynosili wcześniej w tak krótkim czasie tak dużych ilości elementów hydraulicznych o tak wysokiej wartości rynkowej w odniesieniu do ceny skupu, co dodatkowo świadczy o świadomości oskarżonego, co do przestępczego pochodzenia przedmiotów.

Dokonując analizy czynu przypisanego Z. C. (1), stwierdzić

należy, iż
bezspornym w
sprawie jest,
że elementy
hydrauliczne
pochodziły z
czynu
zabronionego.
Wynika to
bezpośrednio z
zeznań K. R.,
oraz wyjaśnień
współoskarżonych
K. Z. (1), S. B. (1)
i M. M. (1), które
w tym zakresie
nie pozostawiają
żadnych
wątpliwości.
Tymczasem
oskarżony Z.
C. w swoich
wyjaśnieniach
stanowczo
zaprzeczał, by
miał wiedzę
na temat tego,
że przedmioty
dostarczone do
punktu skupu
(...) w B. przez
S. B. (1) i M. M.
(1) pochodziły
z przestępstwa.
Przeciwnie,
podkreślał, że
nie miał
podejrzeń co do
źródła
pochodzenia
sprzedawanych
przedmiotów.
Przed
wszystkim
oskarżony Z.
C. za każdym
razem w dniach
6, 8 i 14
kwietnia 2020
r. weryfikował

tożsamość sprzedających (oskarżonych S. B. (1) i M. M. (1)) poprzez pobranie od nich danych osobowych oraz zapewnienia w formie pisemnego oświadczenia, że sprzedawany przez nich towar (złom elementów hydraulicznych) stanowi ich wyłączną własność i nie pochodzi z kradzieży. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w formularzach przyjęcia metali na skup złomu (k. 32-33, 112, 116-118, 180-183). Oskarżony wyjaśniał, że dostarczony towar nie posiadał cech i znamion wskazujących, że były to elementy nowe. Wskazał nadto, że dostarczony złom był pocięty zabrudzony i niekompletny, oskarżeni przynieśli go w reklamówkach, nie posiadał etykiet, nie

świecił się (k. 192-192 i 261-262). Co więcej, obaj współoskarżeni S. B. (1) i M. M. (1) byli już wcześniej wielokrotnie klientami punktu skupu, w którym zatrudniony jest Z. C.. Jak wynika z ewidencji prowadzonej przez punkt skupu złomu w B. oskarżony M. M. (1) dostarczał złom od 2015 r. – łącznie 18 transakcji (k. 247-249), zaś oskarżony S. B. (1) dostarczał złom od 2014 r. – łącznie 34 transakcje (k. 243-246). Żadne ze wcześniejszych transakcji nie były przedmiotem zainteresowania organów ścigania i nie zostały zakwalifikowane jako występki.

Już pobieżna analiza wymienionych wyżej okoliczności dotyczących poszczególnych transakcji

dokonywanych
na skupie złomu
poddaje w
wątpliwość
ustalenia Sądu
Rejonowego co
do przyjęcia
umyślności
działania Z.
C., przy czym
oskarżonemu
pierwotnie
postawiono
zarzut paserstwa
nieumyślnego z
art. 292 §
1 k.k. Należy
zaznaczyć, że
paserstwo
umyślne
określone w
art. 291 §
1 k.k. cechuje
umyślność w
odniesieniu do
wszystkich form
czynności
sprawczej, może
być jednak
popelnione
zarówno w
formie zamiaru
bezpośredniego,
jak i wynikowego
(tak w wyroku
Sądu
Najwyższego z
dnia 13.09.2000
r., sygn. II
KKN 327/99,
LEX nr 50897,
w wyroku Sądu
Apelacyjnego w
Krakowie z dnia
25.04.2001 r.,
sygn. II AKa
59/01, KZS
2001, z. 6, poz.
32; a także
M. Dąbrowska-

Kardas i P.
Kardas (w):
W. Zoll (red.):
Kodeks karny.
Część
szczególna.
Komentarz, wyd.
II, Zakamycze
2006, s. 453,
teza 42 do
art. 291 k.k.).
W ocenie Sądu
Okręgowego
dowody
przeprowadzone
w toku
postępowania
przed Sądem
I instancji nie
pozwalają na
wyprowadzenie
jednoznacznego
wniosku, że
oskarżony miał
świadomość, iż
dostarczone
przez S. B.
(1) i M. M.
(1) elementy
hydrauliczne
pochodziły z
przestępstwa lub
by się na taką
ewentualność
godził. Zdaniem
Sądu
Okręgowego nie
wskazują na
to jednoznacznie
zeznania
świadków czy
współoskarżonych.
Z wyjaśnień
oskarżonego S.
B. (1) złożonych
na rozprawie
głównej
wynikało, że
złom dostarczał
w reklamówce,

którą otrzymał od osoby trzeciej, a znajdowały się w niej mosiężne śrubunki – stare i nowe (k. 381-382). W takiej sytuacji trudno abstrakcyjnie zakładać, że nawet osoba zajmująca się zawodowo skupem złomu mogła z łatwością rozpoznać, że przedmioty te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tym bardziej, że brak jest innych okoliczności skłaniających do tego rodzaju podejrzeń. Sam fakt obniżonej ceny oferowanej na skupie złomu za dostarczone przedmioty nie mógł być decydującym elementem skłaniającym do podejrzeń, skoro przedmioty zostały przekazane do miejsca, w którym prowadzono legalną działalność gospodarczą za pokwitowaniem i z podaniem

danych
osobowych.

Należy w tym
miejscu
podkreślić, iż
zgodnie z
utrwalonym
orzecnictwem
„zamiar sprawcy
jest faktem
natury
psychicznej i
podlega takiemu
samemu
dowodzeniu jak
elementy strony
przedmiotowej
określonego
typu
przestępstwa
w postanowieniu
Sądu
Najwyższego z
dnia 12.10.2006
r., sygn. akt IV
KK 245/2006,
OSNwSK
2006/1/1960
oraz w
postanowieniu
Sądu
Najwyższego z
dnia
22.12.2006r., II
KK 92/2006,
OSNwSK
2006/1/2576,
jak też w
wyroku Sądu
Apelacyjnego w
Krakowie z dnia
22.05.2007r.,
sygn. akt II
AKa 66/2007,
KZS 2007/6/44,
Prok. i Pr.
2007/11/11). Z
kolei Sąd
Apelacyjny w

Łodzi w wyroku z dnia 03.10.2006 r., sygn. akt II Aka 139/2006, (Prok. i Pr. 2007/7-8/30, KZS 2007/7-8/76) stwierdził że ustalenia o podmiotowej stronie czynu nie odnoszą się do czynu i sprawcy in abstracto, lecz chodzi o konkretny czyn i konkretnego sprawcę, działającego w ściśle określonej sytuacji i przy indywidualnie ustalonych okolicznościach. Zamiaru nie można domniemywać ani domyślać się, musi on być ustalony w sposób pewny, wykluczający jakąkolwiek wątpliwość, wszakże ustalenie zamiaru należy do faktycznej strony orzeczenia. Sąd Okręgowy nie dostrzega w niniejszej sprawie przy obecnym materiale dowodowym, okoliczności pozwalających

na jednoznaczne
przypisanie
oskarżonemu
działania
umyślnego pod
żadną postacią
zamiaru.

W
okolicznościach
niniejszej
sprawy można
by rozważać
możliwość
przypisania
oskarżonemu
popelnienia
paserstwa
niemyślnego
określonego w
art. 292 § 1
k.k. Oczywiście
kluczowym jest
dokonanie w
tym przedmiocie
pogłębionych
ustaleń
odnośnie tego,
czy oskarżony
w ogóle mógł
przypuszczać, że
przedmiotowe
elementy
pochodziły z
czynu
zabronionego
oraz czy mogły
budzić
wątpliwości co
do legalności
źródła ich
pochodzenia.
Negatywna
odpowiedź na to
pytanie powinna
skutkować
uniewinnieniem
oskarżonego Z.
C.. Sąd
Rejonowy

jednakże nie
uzasadnił, czy
po stronie
oskarżonego tak
rozumiana
świadomość
pochodzenia
przedmiotu
czynności
wykonawczej w
ogóle istniała,
ani też jakie
konkretnie fakty
i okoliczności w
jego wypadku
powodowały, że
miał godzić się
na uczestnictwo
w procedurze
związanym ze
skupem
przedmiotowych
elementów. Z
dotychczasowych
wyjaśnień Z. C. i
współoskarżonych
M. M. (1) i S.
B. (1) wynika,
że przedmioty
te nie stanowiły
„kompletu”,
zostały
przyniesione w
reklamówce, a
dodatkowo brak
było
jakichkolwiek
znaków
fizycznych
świadczących o
tym, że ich
właścicielem
może być inna
osoba.
Uprawnione
wydaje się zatem
stwierdzenie, że
sam fakt zakupu
dostarczonych
do skupu złomu

przedmiotów za kwotę znacznie niższą, niżeli ich wartość rynkowa nie może być decydującym argumentem przesądzającym o odpowiedzialności oskarżonego. Zdaniem Sądu Okręgowego okoliczności zawierania transakcji nie odbiegały znacząco od zwyczajowych, panujących na rynku, zaś zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne zakwestionowanie twierdzeń oskarżonego Z. C. jako prawdziwych.

W dalszej kolejności należy wskazać, że wątpliwości budzi ustalony przez Sąd Rejonowy obowiązek naprawienia szkody przez Z. C. solidarnie z oskarżonym K. Z. (1) poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. sp. k.

w B. kwoty 37.562,93 zł. Sąd I instancji dokonał wyliczenia wartości szkody w całości opierając się na wyliczeniach pokrzywdzonego K. R., nie uwzględniając faktu, że część przedmiotów pochodzących z kradzieży w postaci kształtek została zbyta przez oskarżonego S. B. (1) w punkcie skupu w B. przy ul. (...), o czym wyjaśniał oskarżony na rozprawie głównej (k. 381-382). Sąd I instancji jako podstawę wyliczenia sumy 37.562, 93 zł przyjął fakturę vat nr (...) – wartość netto 60.031,67 zł (k. 267-288) i fakturę nr (...) – wartość netto 78.660,94 zł (k. 307-369). Sąd Rejonowy w zakresie wyliczenia wartości szkody w całości polegał na twierdzeniach pokrzywdzonego K. R., który

przedłożył do akt kserokopie faktur vat jako dowód i potwierdzenie wartości skradzionego mienia. Przedstawione faktury potwierdzają zakup m.in. takich towarów jak: trójkąt redukcyjny mosiądz, zawór kulowy, śrubunek, grzejnik – łącznie na obu faktur wskazano 196 pozycji. Część towarów została odzyskana przez pokrzywdzonego, część została sprzedana na skupie, na którym pracował Z. C., a część została sprzedana na skupie należącym do A. H. w B. przy ul. (...). Jak wynika z faktur zakupu S. B. (1) dostarczył 23 kg złomu (k. 246), zaś M. M. (1) 180,4 kg (k. 248 i 249). Sąd Rejonowy bezkrytycznie, bez ustalenia wagi poszczególnych elementów

wskazanych w fakturach przyjął za oświadczeniem pokrzywdzonego, że określone przez niego towary mają wagę odpowiadającą wadze towarów przyjętych przez Z. C.. Tymczasem obrońca oskarżonego dokonała w apelacji swoich wyliczeń dotyczących ilości i wartości przyjętego mienia przez oskarżonego od M. M. i S. B. (str. 9 apelacji, k. 448 akt), które jednak powinny być zweryfikowane obiektywnymi dowodami, chociażby postulowaną przez skarżącą opinią biegłego rzeczoznawcy.

Z tych wszystkich przyczyn rozstrzygnięcie dotyczące oskarżonego Z. C. nie mogło się ostać.

Nie przesądzając ostatecznej oceny i

znaczenia,
pominiętych
przez Sąd I
instancji
dowodów i
aspektów
sprawy dla
kończącego
orzeczenia,
należy
stwierdzić, że
Sąd Rejonowy
zobligowany był
uwzględnić je w
całości w swych
rozważaniach, a
który to
obowiązek
wynika z treści
410 k.p.k.
Zgodnie z
cytowanym
przepisem
podstawę
wyroku stanowi
całokształt
okoliczności
ujawnionych w
toku rozprawy
sądowej, zaś
pominięcie
istotnych dla
sprawy
okoliczności
mogących mieć
wpływ na
rozstrzygnięcie
w kwestii winy
stanowi
oczywistą obrazę
tego przepisu.

Sąd Okręgowy
w niniejszej
sprawie nie
przesądza
jednoznacznie
zasadności
zarzutu obrazy
prawa

materialnego tj.
art. 291 § 1 k.k.
w zw. z art. 12
§ 1 k.k. Całość
powyższych
wywodów
wskazuje na
istotne
wątpliwości co
do
prawidłowości
tej kwalifikacji
prawnej,
niemniej
ostateczna ocena
w tym zakresie
powinna być
dokonana po
ponownym
przeprowadzeniu
postępowania
dowodowego
przed Sądem I
instancji.

Ilości i wartości
mienia będącego
przedmiotem
ewentualnego
przestępstwa
przypisanego
oskarżonemu Z.
C. powinna być
na nowo
ustalona
przeprowadzonymi
przez Sąd
Rejonowy
dowodami,
pozostałe
dowody - w tym
zeznania K. R.,
zeznania (przy
pierwszym
rozpoznaniu
sprawy
wyjaśnienia) K.
Z. (1), S. B.
(1) , M. M.
(1), wyjaśnienia

<p>oskarżonego Z. C. niezbędne są do dokonania prawidłowych ustaleń w zakresie strony podmiotowej czynu oskarżonego. Tym samym przewód sądowy w sprawie dotyczącej oskarżonego Z. C. powinien być przeprowadzony na nowo w całości.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>2. O zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu z art. 292 § 1 k.k. i uchylenie wobec Z. C. obowiązku naprawienia szkody na rzecz (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w B..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>3. O uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

I instancji do ponownego rozpoznania.	# niezasadny	
Zwięzle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Ad. 1 – Ad. 3 Mając na uwadze całą powyższą argumentację konieczne było wydanie wyroku kasatoryjnego, tj. zasadny okazał się wniosek Ad.3, siłą rzeczy zaś niezasadne wnioski Ad. 1 i 2.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	-----	-----
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności		
-----	-----	
5. ZSTRZYGNIECIE		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----	-----		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
W wyżej przedstawionych rozważaniach Sąd Okręgowy wskazał powody dla których konieczne jest uchylenie zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego Z. C. i przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego przez Sąd I instancji.			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.	Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

<p>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>			
Po przekazaniu sprawy Sąd Rejonowy winien ponownie przeprowadzić			

postępowanie dowodowe w pełnym zakresie, w szczególności przeprowadzić dowody z wyjaśnień oskarżonego Z. C. zeznań świadków (wcześniej współoskarżonych) K. Z. (1), S. B. (1) i M. M. (1) w celu ustalenia okoliczności dotyczących strony podmiotowej czynu. W przypadku uznania, że oskarżony Z. C. swoim zachowaniem dopuścił się czynu kwalifikowanego z art. 291 § 1 k.k. lub art. 292 § 1 k.k. Sąd I instancji będzie zobowiązany do ustalenia ilości i wartości przedmiotu przestępstwa, nie wydaje się bowiem możliwe przypisanie Z. C. paserstwa co do całości mienia skradzionego przez K. Z. jak to uczyniono przy pierwszym rozpoznaniu sprawy. Do uznania Sądu Rejonowego Sąd

Okręgowy pozostawia czy w tym zakresie niezbędna będzie opinia biegłego. Całość zgromadzonego materiału dowodowego powinna być oceniana przez przyzmat art. 5 § 2 k.p.k.

Dopiero po ponownym przeprowadzeniu postępowania dowodowego z uwzględnieniem powyższych zaleceń Sąd I instancji zobowiązany będzie orzec o winie oskarżonego Z. C., bądź rozstrzygnąć o braku podstaw do pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej, na podstawie całokształtu okoliczności prawidłowo ujawnionych na rozprawie głównej.

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego Z. C.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana